

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CLXVIII. — Wydana i rozesłana dnia 8. grudnia 1915.

Treść: № 358. Rozporządzenie, w sprawie odpisań i postępowania przy wymiarze podatków bezpośrednich oraz ściągania opłat w obszarach, dotkniętych wojną.

358.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 30. listopada 1915,

w sprawie odpisań i postępowania przy wymiarze podatków bezpośrednich oraz ściągania opłat w obszarach, dotkniętych wojną.

Co do odpisań i postępowania przy wymiarze podatków bezpośrednich, oraz ściągania opłat w obszarach, dotkniętych wojną, zarządza się wykonując równocześnie rozporządzenie cesarskie z dnia 30. sierpnia 1915, Dz. u. p. Nr. 254, co następuje.

Część pierwsza.

Postanowienia ogólne.

Obszary, dotknięte wojną.

§ 1.

Za dotknięte wojną obszary w myśl §§ 1., 2. i 3. rozporządzenia cesarskiego z dnia 30. sierpnia 1915, Dz. u. p. Nr. 254, w których mają zastosowanie postanowienia niniejszego rozporządzenia, uważa się powiaty polityczne Spittal, Villach i Hermagor księstwa Karyntyi; uksiążczone hrabstwo Gorycyi i Gradyski; miasto Tryest z okręgiem; powiat polityczny Pola i gmina miasta Rovigno Margrabstwa Istrii; powiaty polityczne Ampezzo, Borgo, Bozen, Brixen, Bruneck, Cavalese, Cles, Lienz, Meran, Mezzolombardo, Primiero, Riva, Rovereto, Sehlanders, Tione i Trydent, nadto

gminy miasta Bozen, Rovereto i Trydent uksiążczonego hrabstwa Tyrolu; królestwo Galicyi z Łodomeryą i Wielkie księstwo Krakowskie, z wyjątkiem powiatów politycznych Biała, Cbrzanów, Oświęcim, Wadowice i Żywiec; księstwo Bukowiny; powiat polityczny Cattaro królestwa Dalmacyi.

§ 2.

Położone w tych dotkniętych wojną obszarach gminy dzieli się na dwie grupy. Do grupy *A* należą te gminy, w których z powodu operacji wojennych, obsadzenia przez nieprzyjaciela i ewakuacji ubytki w dochodach z gruntów, budynków oraz z przedsiębiorstw przemysłowych, kupieckich i innych nastąpiły w tym stopniu, że większa albo przynajmniej bardzo znaczna część obiektów, zysk przynoszących została tem dotknięta. Grupa *B* obejmuje resztę gmin dotkniętych wojną obszarów.

Zaliczenia gmin do grup *A* i *B* dokonuje krajowa władza skarbowa uwzględniając wszystkie miarodajne stosunki, według swobodnego uznania. Zażalenie przeciw temu zaliczeniu nie jest dopuszczalne.

Postanowienia tego rozporządzenia mają zastosowanie do wszystkich obszarów, dotkniętych wojną, o ile ich moc obowiązująca nie została wyraźnie ograniczona.

Obwieszczenie.

§ 3.

Krajowa władza skarbowa ma w gminach, leżących w obszarze, dotkniętym wojną, wydać

obwieszczenie. Należy w niem ogłosić przynależność gminy do tego obszaru i zaliczenie do grupy A lub B. Obwieszczenie winno zawierać najważniejsze dla ludności postanowienia rozporządzenia cesarskiego z dnia 30. sierpnia 1915, Dz. u. p. Nr. 254, i niniejszego rozporządzenia, następnie terminy dla zgłoszeń i podań z powodu odpisać podatku, które ma się przy wydaniu tego obwieszczenia ustanowić w myśl przepisów drugiej części tego rozporządzenia, oraz wyraźne wezwanie do naczelników gmin, aby przy wnoszonych przez nich według przepisów tego rozporządzenia zgłoszeniach i prośbach uwzględniali starannie rozszczenia osób wojskowych i stojących z nimi na równi (rozporządzenie z dnia 15. września 1914, Dz. u. p. Nr. 246) oraz innych bez ich winy nieobecnych osób.

Obwieszczenie winna wydać we właściwym czasie w poszczególnych gminach krajowa władza skarbowa, skoro właściwe władze i urzędy skarbowe podjęły na nowo swe czynności i skoro właściwe władze zezwoliły na powrót ludności, która uszła.

Postanowienia czasowe.

§ 4.

Za wydarzenia wojenne należy w myśl §§ 1. i 2. rozporządzenia cesarskiego z dnia 30. sierpnia 1915, Dz. u. p. Nr. 254, uważać tylko te, które miały miejsce po dniu 28. lipca 1914.

Postanowienia drugiej części tego rozporządzenia, o ile dotyczą one uproszczeń postępowania przy odpisach podatku i w szczególności nie zawierają niczego odmiennego, mają jednorazowe zastosowanie przy postępowaniu, wdrażonym przez przewidziane w § 3. obwieszczenie. Postępowanie to ma zastosowanie także do wymienionych w tem rozporządzeniu przy poszczególnych rodzajach podatku rozszczeniach o odpisanie innego rodzaju, niż z powodu szkód wojennych (§§ 1. i 2. rozporządzenia cesarskiego z dnia 30. sierpnia 1915, Dz. u. p. Nr. 254), jeśli uzasadnione przed chwilą obwieszczenia (§ 3.), nie zostały jeszcze załatwione i da się je jeszcze stwierdzić; zaniedbanie uregulowanych w obowiązujących przepisach zwyczajnych terminów nie stoi na przeszkodzie wystąpieniu z temi rozszczeniami, o ile tylko terminy te w Galicyi, na Bukowinie, w politycznym powiecie Poli i w politycznym powiecie Cattaro nie upłynęły już w dniu 1. sierpnia 1914, a zresztą na dotkniętym wojną obszarze w dniu 1. maja 1915. Osoby wojskowe i stojące z nimi na równi (rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 15. września

1914, Dz. u. p. Nr. 246), przy których przeszkoła we wniesieniu ich rozszczeń nie odpada już w ustanowionych w obwieszczeniu krajowych władz skarbowych terminach i których rozszczenia w postępowaniu uproszczonem się nie uwzględnia, są uprawnione do wniesienia tych rozszczeń w ciągu przedłużonych rozporządzeniem z dnia 15. września 1914, Dz. u. p. Nr. 246, terminów a w każdym razie w przeciągu 8 tygodni po ustaniu przeszkoła. To ostatnie odnosi się także do tych osób, które w sposób na uwzględnienie zasługujący wykażą, że z powodu ich niezawinionej nieobecności uwzględnienie ich rozszczeń o odpisanie podatków w postępowaniu uproszczonem nie miało miejsca. Przewidziane w §§ 35., 38. i 44. zmiany we właściwości odnoszą się tylko do zgłoszeń, które zostały wniesione przed dniem 31. grudnia 1916.

Przeprowadzenie odpisać w związku z przypisaniem (II. część tego rozporządzenia) może nastąpić tylko wtedy, jeśli przypisania i odpisania odnoszą się do podatków tego samego roku, w przeciwnym razie należy je przeprowadzić obok siebie.

Zastosowanie uproszczonego postępowania dla przypisów podatkowych (III. część) jest ograniczona do wymiarów podatku, które mają nastąpić w latach 1915 i 1916.

Moc obowiązująca IV. części gaśnie z dniem 31. grudnia 1916.

Gminy, obszary dworskie.

§ 5.

O ile w tem rozporządzeniu jest mowa o gminach, rozumie się pod nimi także wyłączone obszary dworskie, o ile jest mowa o naczelnikach gmin, rozumie się pod temi także naczelników wyłączonych obszarów dworskich.

Stemple i należności.

§ 6.

Podania, któremi wnosi się wspomniane w tem rozporządzeniu prośby, doniesienia, zarzuty, oświadczenia i zeznania oraz zastępujące te podania protokoły, nadto wspomniane w § 31. rozporządzenia rekursy, są ustawowo wolne od należności.

To samo odnosi się do innych pism (tabele odpisów, wykazy, spisy, protokoły), które wystawiają lub spisują gminy lub władze skarbowe i urzędy w toku uregulowanego w tem rozporządzeniu postępowania.

Część druga.

Odpisy podatków.

A. Podatek budynkowy.

Ulgi w odpisaniu podatku domowo-czynszowego i podatki 5procentowe z powodu nieściągalności czynszu i z powodu próżnotania; dopuszczalność odpisań podatku taryfowo-czynszowego.

§ 7.

Nieściągalność czynszu najmu w myśl ustawy z dnia 24. października 1896, Dz. u. p. Nr. 223, przyjmuje się na czas trwania obecnego stanu wojennego za udowodnioną i należy przystąpić do przewidzianego w § 1. tej ustawy stosunkowego odpisania podatku domowego i 5procentowego podatku, jeśli najemcy są

1. osobami wojskowymi lub postawionymi z niemi na równi (rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 15. września 1914, Dz. u. p. Nr. 246), albo

2. właścicielami przedsiębiorstw i zajęć, które zastanowiły lub istotnie ograniczyły ruch z powodu stojących w związku z wojną nadzwyczajnych stosunków,

3. osobami, które z powodu zarządzonego skutkiem wojny zatrzymania lub redukcji ruchu przedsiębiorstwa, w którym były zatrudnione, zostały pozbawione pracy

i jeśli właściciel domu w formie prawnie wiążącej zrzeknie się w całości lub części zapadłej już raty najmu a najemca lub jego zastępca otrzymali o tem wiadomość.

Pod tymi samymi warunkami należy przyznać odpis podatku bez względu na stan najemcy, jeśli ten ostatni opuścił dobrowolnie swe mieszkanie wskutek grożącej lub już dokonanej inwazyi nieprzyjacielskiej i uciekł lub też wskutek opuszczenia miejscowości miał obowiązek opuścić swe pomieszkanie (§ 4. rozporządzenia cesarskiego z dnia 11. sierpnia 1914, Dz. u. p. Nr. 213). Odpisanie podatku ma nastąpić na ten czas, podczas którego mieszkanie nie było zajęte, a powrotu bądź wskutek niewyjaśnionych stosunków zaniechano lub nań nie zezwolono. Z wymaganem w ustępie 1. zrzeczeniu się czynszu najmu należy tu uważać na równi orzeczenie sądowe, którym wynajmujący został w zastosowaniu §§ 1104. i 1105 p. k. u. c. wezwany do całkowitego lub częściowego opustu

czynszu najmu wobec najemcy, bądź dlatego, że ten ostatni zmuszony do tego, pozostawił w wynajętych ubikacjach swe urządzenie mieszkania i interesu lub nie.

Przy tego rodzaju odpisach podatkowych według ustępu 1. i ustępu 2. można odstąpić od postanowienia § 3. ustawy z dnia 24. października 1896, Dz. u. p. Nr. 223, według którego nie może istnieć stosunek pokrewieństwa lub służbowy do właściciela domu; mają one w szczególności nastąpić, jeśli robotnicy wskutek wstrzymania lub ograniczenia ruchu nie są już przez przedsiębiorcę zatrudnieni, jednakowoż mogą w pozostawionych im dalej bezpłatnie mieszkaniach pozostać bezpłatnie i dalej; władza skarbowa I. instancyi winna zbadać miarodajne okoliczności i czuwać nad niemi.

Krajowa władza skarbowa i na jej upoważnienie władza skarbowa I. instancyi może darować przekroczenie przewidzianego w § 4. ustawy z dnia 24. października 1896, Dz. u. p. Nr. 223, terminu. Inne postanowienia wspomnianej ustawy pozostają nienaruszone. W szczególności odnosi się to do zawartego w § 5. ustawy zarządzenia o zobowiązaniu właścicieli domu do zeznania pobranych ewentualnie dodatkowo kwot czynszowych. Władza podatkowa ma w każdym poszczególnym wypadku odpisania podatku zwrócić uwagę na skutki karne zaniedbania tego zarządzenia. Przeprowadzone odpisania należy utrzymywać w ewidencji i należy się o to starać, by każde podwójne uwzględnienie (dla bieżącego roku podatkowego i przy ustanowieniu podstawy wymiarowej na następny rok podatkowy) pozostało wykluczone. Oświadczenie zrzeczenia się (także wtedy, jeśli jest ono podpisane przez najemcę), jest według pozycyi taryfowej 102, lit. b, względnie lit. d, ustawy o należytościach warunkowo wolne od należytości; według punktu 5. „Przypomnień wstępnych“ do taryfy, należy na miejscu, na którym się zwykle umieszcza znaczek stemplowy, podać cel dokumentu, ewentualnie słowami „w celu odpisania podatków“.

§ 8.

Jeśli właściciel domu z zasługujących na wiarę powodów (na przykład z powodu nieznanego mu pobytu najemcy) nie mógł powiadomić najemcy lub jego zastępcy o zrzeczeniu się i dlatego nie może chwilowo dostarczyć żądanego dowodu, to kwotę podatku, która tu wchodzi w rachubę, należy aż do dostarczenia żądanego oświadczenia odroczyć co do zapłaty. Takie odroczenie zapłaty za czas odpowiedni należy przyznać także tym właścicielom domu, którzy uwiarygodnią, że nie

mogą na razie ściągać czynszów z powodu nieobecności najemców (z powodu ucieczki, wychodźstwa), chociaż dla nich na razie nie zachodzi powód do zrzeczenia się.

§ 9.

Na czas trwania obecnego stanu wojennego nie należy przy przedsiębiorstwach i zawodach, uprawianych we własnych budynkach lub częściach budynku, pozostawienie w ubikacjach zwykłych urzędzeń przedsiębiorstwa po zastanowieniu ruchu uważać za przeszkodę dla odpisania podatków z tytułu próżnostania, jeśli się budynku lub części budynku dowodnie nie używa do żadnego innego celu, jak do przechowania urządzenia przedsiębiorstwa. O ile budynki są opodatkowane od jednolitych wartości czynszowych, należy zezwolić na odpisanie podatków także dla poszczególnych części budynków, o ile rozchodzi się o rozdzielone co do budowy i dające się samodzielnie używać części budynku, a obowiązany do podatku przedsięwzięcie dodatkowo stosowne rozdzielnie łącznej wartości najmu. Przy tego rodzaju odpisach podatkowych będzie jednakże należało zbadać, czy już przy wypośrodkowaniu podstawy wymiaru nie wzięto w rachubę przerw w użytkowaniu. Odpisanie podatków za ubikacje, używane stosownie do przeznaczenia do celów składowych (na przykład ubikacje dla złożenia surowych materiałów, półfabrykatów, gotowych towarów itp.) nie może nastąpić, ponieważ ten rodzaj używania musi być już uważany za używanie w ramach ruchu przedsiębiorstwa.

Jeśli właściciel domu wskutek grożącego napadu nieprzyjacielskiego uciekł lub musiał wskutek zarządzenia władzy opuścić miejscowość, to dla używanych przez niego samego ubikacji nie należy odmawiać odpisu podatku z tytułu próżnostania (za czas, podczas którego te ubikacje nie były zamieszkałe, a powrót albo z powodu niewyjaśnionych stosunków został zaniechany lub był niedozwolony) z tego tylko powodu, iż pozostawił on w ubikacjach urządzenie itp., albo iż on te ubikacje pozostawił bezpłatnie innym osobom (na przykład wojskowym, uchodźcom, bezdomnym, w szczególności także osobom nadzorującym). Jeśli nastąpiło tego rodzaju bezpłatne pozostawienie innych, jak służących do własnego użytku ubikacji, to należy podatek również odpisać pod warunkiem, że żadna strona nie zapłaciła czynszu.

Postępowanie przy odpisaniach podatku, uwzględnienie odpisów przy przypisaniu. Zastosowanie.

§ 10.

Uregulowane w §§ 11. do 19. postępowanie ma zastosowanie przy odpisaniach w podatku domowo-klasowym na mocy § 1. rozporządzenia cesarskiego z dnia 30. sierpnia 1915, Dz. u. p. Nr. 254, i z tytułu uszkodzenia elementarnego (dekrety kancelarii nadwornej z dnia 4. grudnia 1821, l. 2212 i z dnia 6. listopada 1843, l. 15642) łącznie z odpisami w podatku taryfowo-czynszowym, oraz do odpisów w podatku domowo-czynszowym i w 5procentowym podatku z tytułu próżnostania (§ 12. patentu o podatku budynkowym z dnia 23. lutego 1820, § 8. tego rozporządzenia). Do odpisów z powodu nieściągalności czynszu najmu (ustawa z dnia 24. października 1896, Dz. u. p. Nr. 223, § 7. tego rozporządzenia) ma zastosowanie, pominiawszy postanowienie § 11., ustęp 2., postępowanie zwyczajne. To ostatnie należy zastosować bez wyjątku do odpisów z innych niż naprowadzonych powodów.

Tabele odpisów i zgłoszenia (prośby).

§ 11.

W gminach grupy A wdraża się postępowanie z powodu odpisania z urzędu.

W gminach miejskich, podlegających w całości podatkowi domowo-czynszowemu i zostały przez ewakuację lub zajęcie przez nieprzyjaciela w szczególnym stopniu dotknięte, zarządzają krajowe władze skarbowe jeszcze przed wydaniem obwieszczenia (§ 3.) na razie przedewszystkiem odpisanie połowy podatku domowo-czynszowego za te półrocza, przez które trwała ewakuacja lub zajęcie przez nieprzyjaciela, jako przeciętne odpisanie z powodu nieściągalności czynszu najmu i próżnostania, a przy nieprzypisanym jeszcze podatku czynszowym nieprzypisanie (§ 16.) równej części. To zarządzenie należy ogłosić w obwieszczeniu (§ 3.). Obowiązani do podatków, których ubytek czynszu był mniejszy, niż odpowiadający tej kwocie odpisania, winni złożyć to w celu sprostowania odpisania (przypisania) najpóźniej przy sposobności wniesienia najbliższej faszy czynszowej. Gdy jednakże ubytek czynszu za czas, na który się ogólne odpisanie rozciąga, przewyższa połowę umówionego czynszu najmu albo też rozciąga się na czas, za który odpisanie ogólne niema miejsca,

to wychodzące poza te granice roszczenia, o ile odnoszą się do nieściągalności czynszu najmu, należy wnieść w postępowaniu zwyczajnem, o ile opierają się na próżnostaniu, w przepisaniem poniżej, uproszczonem postępowaniu.

Władza podatkowa I. instancyi ma przed lub równocześnie z obwieszczeniem (§ 3.) przesłać naczelnikom wszystkich gmin grupy *A* drukowane egzemplarze tabeli odpisań (obok odpowiedniego pouczenia), które należy wykonać według wzoru formularza I.

Formularz
I.

Do tabeli odpisań, jakie należy założyć według roczników dla każdej poszczególnej miejscowości gminy (przy miastach także dla poszczególnych dzielnic miasta), winien naczelnik gminy wpisać uporządkowane według numerów konskrypcyjnych w oznaczonych w ustępie 2. gminach wszystkie, podlegające podatkowi domowo-czynszowemu budynki, co do których aż do dnia obwieszczenia (§ 3.) urosły niemające pokrycia w ogólnem odpisaniu według ustępu 2. roszczenia o odpisanie podatku z powodu próżnostania. W innych gminach winien naczelnik gminy wpisać wszystkie podlegające podatkowi domowo-czynszowemu i klasowemu budynki, co do których aż do dnia, w którym obwieszczenie (§ 3.) w gminach ogłoszono, wydarzył się uzasadniający odpisanie podatku wypadek (§ 10.). Jeśli uzasadniająca odpisanie wypadku okoliczność nie dotyczy całego domu, należy podać dotyczące mieszkania (części budynku). Podobnie należy podać czas trwania miarodajnych dla odpisania stosunków.

Tabele odpisań, winni, o ile to możliwe, podpisać właściciele budynków w przewidzianej do tego rubryce. O ileby uzyskanie podpisów było niemożliwe, należy podać krótko powód tego w przewidzianej dla podpisu rubryce (naprzykład: uszedł, wstąpił do szeregów).

Jeśli obowiązani do podatków nie stwierdzili własnym podpisem odnoszących się do ich osoby zapodań w tabeli odpisań, jest naczelnik gminy obowiązany postarać się o dodatkowe oświadczenia się z ich strony i sprostować niewłaściwe lub niepełne podania.

Naczelnik gminy winien wyłożyć tabelę odpisań przed dni 8 w ogólnie dostępnem miejscu i obwieścić wyłożenie w sposób na miejscu używany. Obowiązani do podatku mogą w ciągu tego terminu podnosić zarzuty przeciw niewypisaniu lub przeciw sposobowi wniesienia swych roszczeń, które to zarzuty naczelnik gminy wpisze do tabeli odpisań.

Pozostawia się stronom prawo wnoszenia osobnych podań także według grup; należy je dołączyć do tabeli odpisań.

§ 12.

W gminach grupy *B* może zamiast przewidzianych w obowiązujących przepisach podań poszczególnych osób o odpisanie podatków wnosić także prośby jedna grupa obowiązanych do podatku lub naczelnik gminy dla wszystkich podnoszących roszczenie w gminie. Podania (doniesienia) winny władze podatkowe I. instancyi przynieść według miejscowości do tabeli odpisań.

§ 13.

Do wnoszenia tabeli odpisań i podań (zgłoszeń) należy określić w obwieszczeniu (§ 3.) termin ośmiotygodniowy, który rozpoczyna się od dnia ogłoszenia.

Tabele odpisań i podania (zgłoszenia) należy wnosić do właściwej władzy podatkowej I. instancyi lub do właściwego urzędu podatkowego.

Dochodzenia na prośby (zgłoszenia).

§ 14.

Jeśli budynek znajduje się w siedzibie starostwa albo urzędu podatkowego, lub nie dalej, jak 5 kilometrów od tych urzędów, to dochodzenie ma przeprowadzić funkcyonaryusz władzy podatkowej I. instancyi lub urzędu podatkowego na miejscu; pozostawia się uznaniu władzy, czy należy do dochodzenia przybrać naczelnika gminy lub też inną, godną zaufania osobę albo też więcej takich osób:

Przy wszystkich innych budynkach może władza podatkowa I. instancyi zarządzić dochodzenie na miejscu przez jednego ze swych funkcyonaryuszy albo przez funkcyonaryusza urzędu podatkowego lub też straża skarbowej — tej ostatniej w szczególności tam, gdzie już dotąd straż skarbowa była pociągana do dochodzeń w sprawie podatku budynkowego. Władza skarbowa I. instancyi lub na jej polecenie urząd podatkowy może jednak przeprowadzić stwierdzenia także w samej siedzibie władzy, przybierając conajmniej dwie godne zaufania osoby, lub też zlecić naczelnikowi gminy, by zarządził dochodzenia na miejscu w obecności conajmniej dwóch godnych zaufania osób.

Jeśli dochodzenie odbywa się na miejscu, to dzień jego podjęcia należy ogłosić w gminie

w sposób na miejscu używany. Dochodzenie może być przedsięwzięte także wówczas, gdy właściciel domu lub jego zastępca się nie zjawia.

Wynik dochodzenia należy podać w tabeli odpisać, w odnośnej rubryce, w możliwie krótkim brzmieniu.

Rozstrzygnięcie zgłoszeń (podań).

§ 15.

Po ukończeniu dochodzeń winna władza podatkowa I. instancyi zarządzić natychmiast rozstrzygnięcie roszczeń o odpisanie. W wypadkach, w których uznaje się roszczenie o odpisanie jako prawnie uzasadnione, ma się odpisanie rozciągać aż do ustawowo dopuszczalnego terminu końcowego, jeśli chwila ustania warunków dla odpisania podatków da się już stwierdzić. Jeśli tej chwili jeszcze nie stwierdzono, ma odpisanie sięgać aż do końca roku podatkowego, w którym dochodzenie przeprowadzono i stwierdzono istnienie warunków dla odpisania. Zmiany, uzasadniające utrzymanie w ewidencji poszczególnego wypadku, należy przytem uwzględnić według przepisów ogólnych.

Te budynki, co do których prośba o odpisanie podatku ze względu na dalsze istnienie warunków dla odpisania nie może być jeszcze ostatecznie załatwiona, należy wziąć w ewidencję; bez ujmy dla obowiązku kontrybuenta do doniesienia o ustaniu warunków dla odpisania podatku, winny tu nastąpić potrzebne i nadal dochodzenia co do dalszego istnienia warunków dla dalszych odpisać podatkowych możliwie w zwykłych przy odpisaniach okresach czasu i w zwykły sposób.

Jeśli się przytem okaże, że warunki dla odpisania odpadły całkowicie lub częściowo jeszcze w ciągu roku podatkowego, dla którego odpisanie już nastąpiło, to w każdym razie podatek, którego za dużo odpisano, należy przypisać dodatkowo na bieżący rok podatkowy.

Uwzględnienie odpisania przy przypisaniu i zawiadomienie strony.

§ 16.

Z przypisaniem (wymiarom), o ile już ono nie nastąpiło, należy w następujących wypadkach poczekać do ustalenia zbadanych roszczeń o odpisanie:

1. Przy podatku domowo-klasowym co do wszystkich wpisów do katastru, których się ma dokonać na podstawie utrzymywanych w ewidencji wypadków. O ile nie stwierdzono już przedtem, czy nie zachodzą warunki dla roszczenia o odpisanie, należy je stwierdzić przy dochodzeniach na miejscu, odbywających się z powodu wpisu do katastru.

2. przy podatku domowo-czynszowym (5procentowym podatku) co do wszystkich budynków, leżących w gminach grupy A.

W tych wypadkach nastąpi zatem przypisanie w myśl § 3., ustęp 2., rozporządzenia cesarskiego z dnia 30. sierpnia 1915, Dz. u. p. Nr. 254, tylko cyfry, zmniejszonej o kwotę odpisania lub też nie nastąpi ono wcale.

Jeśli przypisanie nie odbyło się zupełnie wskutek ustalonego roszczenia o odpisanie, należy wygotować osobne zawiadomienie. Pozatem należy odpisanie uwidocznnić tylko w zawiadomieniu o wpisie do katastru i w nakazie zapłaty co do podatku domowo-czynszowego.

Jeśli uwzględnione odpisanie dotyczy tylko części roku podatkowego, to można pozostałą kwotę łącznego przypisania ściągnąć w zwykłych terminach płacenia podatków także w nierównych ratach; należy mieć na to wzgląd przy wygotowaniu zawiadomienia do stron i do urzędów podatkowych.

Do katastru podatku domowo-klasowego należy wciągnąć normalny dłużny podatek (to znaczy bez względu na odpisanie, które nie następują w drodze ewidencji).

W aktach, dotyczących podstawy wymiaru podatku domowo-klasowego, należy wyraźnie zaznaczyć, jakie pełne czynsze roczne użyto za podstawę przy wymiarze podatku i jakie roszczenia o odpisanie zostały już przy wymiarze uwzględnione, aby z jednej strony utrzymać nieuszczerploną ewidencję pełnych czynszów najmu, a z drugiej strony, by było wykluczone niedopuszczalne podwójne uwzględnienie (w drodze odpisania podatku za rok bieżący i przy ustanowieniu podstawy wymiaru na następny rok podatkowy).

§ 17.

Wydane w § 16., ustęp 2. i n., postanowienia dla podatku domowo-czynszowego należy zastosować także przy tych, podlegających podatkowi domowo-czynszowemu (pięcioprocentowemu podatkowi) budynkach w gminach grupy B, przy których roszczenia o odpisanie stwierdzono i wymiary jeszcze nie nastąpiły. Natomiast nie można tu czekać z przypisaniem aż do ustalenia roszczeń o odpisanie, ani też odwlekać postępowania.

§ 18.

We wszystkich innych przypadkach ma odpisanie podatków nastąpić bez względu na odpisanie podatków, które mają być osobno przeprowadzone.

Zawiadomienie o odpisaniach podatkowych, które ma wogóle zawierać tylko sposób rozstrzygnięcia (przychylenie się lub odrzucenie), wysokość odpisanej kwoty, oraz czas, za który została odpisana i jeśli potrzeba, możliwie krótkie uzasadnienie, następuje w tych wypadkach co do wszystkich znajdujących się w jednej gminie budynków według miejscowości (według dzielnic miasta) zapomocą konsygnacji. Przy tych obowiązanych do podatku, przy których następuje uwzględnienie odpisań z powodu przypisania podatku za ten sam rok (§§ 16. i 17.), należy w konsygnacji podać tylko tę okoliczność. Konsygnację (sprawdzonej tabelę odpisań) należy posłać naczelnikowi gminy. Ten ostatni winien wyłożyć dla wglądu kontrybuentów przez 30 dni na ogólnie przystępnem miejscu. O wyłożeniu należy ogłosić w sposób w miejscu używany.

Środki prawne.

§ 19.

Przeciw nieprzyjęciu do konsygnacji lub do (sprawdzonej) tabeli odpisań (§ 18.) można w ciągu 30 dni po upływie terminu wyłożenia wnosić zarzuty do władzy podatkowej I. instancji lub do urzędu podatkowego; pierwsza rozstrzyga o tem w postępowaniu, uregulowanem w §§ 14. do 18. Zawiadomienie następuje jednak według liczby podnoszących zarzuty do naczelnika gminy za pomocą konsygnacji dodatkowej lub indywidualnie do stron. Rekursy przeciw odrzuceniu lub przeciw wymiarowi zezwolenia na odpisanie podatkowe można wnosić w ciągu 30 dni po upływie terminu wyłożenia lub po osobistem zawiadomieniu u władzy skarbowej I. instancji lub do urzędu podatkowego, albo też można je podać do protokołu. Urzędy podatkowe winny zaraz skierować nadchodzące rekursy do władzy podatkowej I. instancji. Ta ostatnia winna wszystkie rekursy, dotyczące jednej miejscowości (dzielnicy miasta) wpisać do „arkusza rekursowego“, który ma się założyć in duplo za pomocą kopiowania i następnie przedkładać rekursy z dołączeniem obydwu arkuszków rekursowych po przeprowadzeniu potrzebnych dochodzeń, które należy według możliwości przedsiębrać równocześnie, krajowej władzy skarbowej, która rozstrzyga o rekursach ostatecznie. Krajowa władza skarbowa wpisuje swe rozstrzygnięcie do obydwu arkuszków do ustanowionych w tym celu rubryk. Jeden egzemplarz arkusza rekursowego

zatrzymuje władza skarbowa I. instancji, podczas gdy drugi egzemplarz przesyła się naczelnikowi gminy w celu zawiadomienia stron (§ 18.). Doręczenie uważa się za dokonane z dniem, następującym po upływie trzydziestodniowego terminu obwieszczenia.

O ile przeprowadza się odpisanie przy sposobności przypisania, jest w zwyczajnem postępowaniu dopuszczalny rekurs tylko przeciw przypisaniu.

B. Podatek gruntowy.

a) Kultury rolnicze.

Uszkodzenia przez wojnę.

§ 20.

Na odpisanie podatkowe według § 2. rozporządzenia cesarskiego z dnia 30. sierpnia 1915, Dz. u. p. Nr. 254, zezwala się, jeśli rolnicze produkty rolne, czy to przed żniwem czy też po żniwie zostały wskutek wypadków wojennych albo na polu albo w miejscu przechowania uszkodzone lub całkowicie zniszczone, lub też, jeśli osiągnięcie naturalnego dochodu z gruntów rolnych doznało częściowo lub całkowicie przeszkody, przez to, że uprawienie lub zagospodarowanie było wskutek wypadków wojennych niemożliwe.

Za przyczyny szkód uważa się zniszczenie przez strzelanie, ogień, strąlanie, założenie rowów strzeleckich lub robót dla obwarowania się itp. Na równi z temi uszkodzeniami należy uważać kradzież, rabunek i nieodpłatne przywłaszczenie sobie produktów rolnych.

Jako przeszkody w uprawieniu i zagospodarowaniu wchodzi w rachubę ewakuacja, ucieczka, niezawiniona utrata niezbędnego dla zagospodarowania inwentarza, zamknięcie pewnych obszarów przez wojsko itp.

Zastosowanie przepisów o odpisaniach i zwolnieniach podatkowych.

§ 21.

Postanowienia §§ 22. do 27. mają zastosowanie przy uszkodzeniach przez wojnę (§ 2. rozporządzenia cesarskiego z dnia 30. sierpnia 1915, Dz. u. p. Nr. 254, § 20. tego rozporządzenia) i przy szkodach żywiołowych w myśl § 2. ustawy o szkodach żywiołowych z dnia 12. lipca 1896, Dz. u. p. Nr. 118, w brzmieniu ustawy z dnia 19. lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 1 ex 1903, i w brzmieniu § 6. ustawy z dnia 23. maja 1883, Dz. u. p. Nr. 83.

Pomiędzy szkodami w myśl punktów 1. i 2. § 2. ustawy o szkodach żywiolowych niema różnicy.

Wysokość odpisania.

§ 22.

Wysokość odpisania podatku stosuje się według stopnia uszkodzenia całego naturalnego dochodu położonych w jednej gminie podatkowej gruntów rolnych jednego podatnika, względnie według stopnia ubytku dochodu, którego ta cała posiadłość doznała. Przy stwierdzeniach będzie można postępować z reguły według arkuszy posiadłości gruntowych. Grunty wydzierżawione należy poddać wymiarowi wraz z całą posiadłością wydzierżawiającego.

Na odpisanie zezwala się w dziesiątych podatku rocznego, który na tę całą posiadłość przypada. Ustalenie szkody ma nastąpić w ten sposób, że zniszczoną lub odpadłą część łącznego dochodu ustala się przez oszacowanie w procentach. Stopę procentową należy zaokrąglić od dziesiąciu do dziesiąciu ku górze. Uszkodzenia, wynoszące mniej, niż dziesiątą część łącznego dochodu, przyjmuje się za jedną dziesiątą; zostają one jednak nieuwzględnione, jeśli nie jest zniszczona przynajmniej jedna czwarta naturalnego dochodu uszkodzonej parceli.

Przy oszacowaniu szkody należy ustosunkować przypuszczalny według rodzaju kultury i dobroci dochód z leżącej w jednej gminie katastralnej posiadłości gruntowej ponoszącego szkodę podatnika, do zaszłego ubytku w dochodach. Jeśli do osiągnięcia wyniku potrzeba uwzględnić wartości pieniężne poszczególnych czynników, tworzących dochód łączny, to mają one tworzyć tylko środek pomocniczy do oszacowania szkód naturalnych.

Małym posiadaczom gruntowym, których cała posiadłość gruntowa wynosi mniej, niż dwa hektary, należy przy stwierdzonym uszkodzeniu bez względu na jego stopień, odpisać cały podatek.

Uproszczone postępowanie przy odpisaniach.

§ 23.

W gminach grupy A wdraża się postępowanie dla odpisania z urzędu. Władza podatkowa I. instancyi przesyła przed lub równocześnie z obwieszczeniem (§ 3.) naczelnikowi gminy dla każdej gminy katastralnej formularz II i wzywa go do wykazania ponoszących szkodę właścicieli

gruntów. Wykaz ma nastąpić w ciągu terminu ośmiu tygodni od dnia obwieszczenia (§ 3.).

Naczelnik gminy winien wypełnić rubryki 1 do 6 formularza II.

Jeśli szkody dotyczą więcej lat podatkowych, to należy założyć wykazy za każdy rok osobno.

Naczelnik gminy ma wyłożyć wypełniony wykaz do wglądu przez ośm dni na ogólnie dostępnym miejscu i obwieścić to wyłożenie w sposób na miejscu używany. Każdy nieuwzględniony właściciel gruntowy może podczas tego terminu żądać przyjęcia go do spisu. Wykaz należy przelać władzy podatkowej I. instancyi.

Władza podatkowa I. instancyi ma po wysłuchaniu naczelnika gminy i w razie potrzeby jeszcze jednego lub kilku mężów zaufania stwierdzić szkodę w sposób, oznaczony w § 22., ustęp 2., w procentach. Dochodzenia na miejscu, jeśli są one z istotnych powodów potrzebne, należy o ile możliwości połączyć z dochodzeniami, prowadzonymi z powodu odpisań podatku budynkowego; § 14., ustęp 3., ma przy tych dochodzeniach analogiczne zastosowanie.

Władza podatkowa I. instancyi wstawia wypośredkowany procent szkody do rubryki 7 formularza II i rozstrzyga przez to o roszczeniu o odpisanie. Urząd podatkowy winien wstawić w rubryce 8 całą kwotę podatkową gruntów rolniczych a w rubryce 11 daty odpisania podatku, przeprowadzić je książkowo i przedsięwziąć zawiadomienie o zezwoleniach na odpisanie i odmowach zapomocą przesłania naczelnikowi gminy wypełnionego formularza III. Ten ostatni winien ogłosić w sposób używany na miejscu, że rozstrzygnięcie już wpłynęło i wyłożyć operat przez 30 dni do ogólnego wglądu. Nie dokonuje się indywidualnego zawiadomienia poszczególnych podatników.

Ci, co do których formularz III zawiera rozstrzygnięcie, mogą w ciągu 30 dni po upływie udzielonego dla wyłożenia operatu terminu wnosić przeciw temu rozstrzygnięciu co do ich roszczeń o odpisanie zarzuty do władzy podatkowej I. instancyi lub do urzędu podatkowego; zarzuty te może w imieniu posiadacza wnosić także naczelnik gminy. Władza podatkowa I. instancyi, po potrzebnych uzupełnieniach postępowania, rozstrzyga sama o zarzutach. Dalszy środek prawny niema miejsca. Jednakowoż ma władza podatkowa I. instancyi w celu umożliwienia krajowej władzy skarbowej zbadania i ewentualnego sprostowania, składać o wniesionych zarzutach i ich załatwieniu sprawozdania miesięcznie w formie tabeli.

Formularz III.

W ciągu oznaczonego w poprzednim ustępie terminu mogą ci posiadacze gruntów, których wogóle nie wciągnięto do wykazów, żądać wobec urzędu podatkowego lub władzy podatkowej I. instancyi wciągnięcia. Na te prośby wdraża się postępowanie, przepisane w ustępach 5. do 7. Zawiadomienie następuje, stosownie do tego, czy rozchodzi się o większą lub mniejszą liczbę podatników, do rąk naczelnika gminy lub indywidualnie do samych podatników.

§ 24.

W gminach grupy B odbywa się odpisanie podatków na prośbę kontrybuentów.

Prośby o odpisanie można wносить w ciągu terminu 8tygodniowego po obwieszczeniu (§ 3). Mają one zawierać imię i nazwisko posiadacza gruntowego, numery arkusza posiadłości gruntowej, dokładne oznaczenie przyczyny szkody i przypuszczalny rozmiar szkody i można je wnosić w urzędzie podatkowym lub u władzy podatkowej I. instancyi.

Naczelnicy gmin mają prawo wnosić wspólne prośby w imieniu posiadaczy gruntowych ich gminy, którzy ponieśli szkodę. W tym celu mogą oni żądać u władzy podatkowej lub w urzędzie podatkowym formularzy na wykazy II, wypełnić je według gmin katastralnych w rubrykach 1 do 6 i przysyłać wykazy w ciągu przepisane terminu (ustęp 2.) do władzy podatkowej I. instancyi.

Na wpływające pojedynczo prośby stron winna władza podatkowa lub na jej zlecenie urząd podatkowy sporządzić według gmin katastralnych wykaz według formularza II lub też wykaz ze zbiorowymi warunkami, nadeszły od naczelnika gminy, uzupełnić przez wciągnięcie poszczególnych prośb.

Ustalenie szkody, zezwolenie na odpisanie, zawiadomienie stron i zaczepienie rozstrzygnięcia następuje według postanowień § 23.

Zwolnienia od podatków gruntowych przy kilkuletnim braku dochodu.

§ 25.

Jeśli uszkodzenie (§ 21.) spowoduje kilkuletni brak dochodów z gruntu lub z części gruntu, udzieli się począwszy od tego roku, za który nie nastąpi już odpisanie podatku według §§ 23. i 24., bez ujmy dla przepisu § 31., ustęp 2., ustawy z dnia 23. maja 1883, Dz. u. p. Nr. 83, zwolnienia od podatku za tę liczbę lat, której

jeszcze potrzeba do usunięcia braku dochodów i osiągnięcia znowu gospodarczego dochodu.

Jeśli nie da się oznaczyć końca tego czasokresu, zwłaszcza gdy nie jest jeszcze pewne, kiedy będzie można rozpocząć roboty około przywrócenia pierwotnego stanu, należy udzielić zwolnienia tymczasowo na niewątpliwie potrzebną ilość lat. Stronie przysługuje prawo prosić przed upłynięciem udzielonego tymczasowo zwolnienia o jego przedłużenie.

§ 26.

W gminach grupy A przeszle władza podatkowa I. instancyi po rozstrzygnięciu odpisań podatkowych (§ 23.) naczelnikowi gminy dla każdej gminy katastralnej formularz IV i wezwie go, by w ciągu ośmiotygodniowego terminu wykazał te parcele i części parcel, przy których nastąpił brak dochodu, sięgający poza uwzględnione już przy odpisaniach podatku lata podatkowe. Dla każdej gminy katastralnej winien naczelnik gminy wypełnić formularz IV w rubrykach 1 do 6 i wyłożyć go przed przedłożeniem przez 8 dni na ogólnie dostępnem miejscu. Wyłożenie należy ogłosić w sposób na miejscu używany. Każdy niewciągnięty posiadacz gruntowy może w ciągu tego czasu żądać wciągnięcia należącej doń, oznaczonej dokładnie parceli lub części parcel.

Formularz IV.

Władza podatkowa I. instancyi rozstrzyga po wysłuchaniu naczelnika gminy i ewentualnie jednego lub kilku mężów zaufania o tem, dla jakiej przestrzeni i na jaki czas przyznaje się zwolnienie od podatku; może ona spowodować także zbadanie przez organ ewidencyjny. Jeśli rozstrzygnięcie nastąpi bez zbadania przez organ ewidencyjny, to władza skarbowa może je na podstawie dodatkowego zbadania zmienić w ciągu dwu lat po upływie roku administracyjnego, w którym rozstrzygnięcie nastąpiło.

Rozstrzygnięcia należy zapomocą wykazów według formularza V, przesłać do naczelnika gminy, który ma ogłosić nadejście rozstrzygnięć w sposób na miejscu używany i wyłożyć wykaz przez dni 30 do wglądu na ogólnie przystępem miejscu.

Formularz V.

Przeciw temu rozstrzygnięciu można wnosić w ciągu 30 dni od dnia, następującego po upływie terminu wyłożenia zarzuty, co do których rozstrzyga ostatecznie władza podatkowa I. instancyi po zbadaniu stanu rzeczy przez organ ewidencyjny; ma ona jednak przedłożyć o zarzutach i ich załatwieniu sprawozdanie w sposób, przewidziany w § 23.

W ciągu oznaczonego w poprzednim ustępie terminu można żądać wobec urzędu podatkowego lub władzy podatkowej I. instancyi jeszcze wciągnięcia dalszych parceli lub części parceli. O tych prośbach rozstrzyga władza podatkowa I. instancyi w sposób, przepisany w ustępach 2. do 4.; za wiadomieniem przesyła się, stosownie do tego, czy rozchodzi się o większą lub mniejszą ilość podatników, do rąk naczelnika gminy, lub indywidualnie do samych kontrybuentów.

Przeprowadzenie w operatach katastralnych przyzwolonych zwolnień od podatku odpada; zanotuje się je tylko w urzędzie podatkowym.

§ 27.

W gminach grupy B będzie po przeprowadzeniu odpisów podatkowych (§ 24.) otwarty obwieszczeniem władzy podatkowej I. instancyi ośmiotygodniowy termin do wniesienia prośby o zwolnienia podatkowe. Prośby należy wnosić w urzędzie podatkowym lub też u władzy podatkowej.

Naczelnik gminy może w imieniu dotkniętych właścicieli gruntowych gminy wnieść zbiorową prośbę. W tym celu może on dla każdej gminy katastralnej zażądać u władzy podatkowej lub w urzędzie podatkowym formularz IV, który po wypełnieniu w rubrykach 1—6 należy przedłożyć władzy podatkowej.

Na wpływające pojedynczo prośby stron winna władza podatkowa, lub na jej zlecenie urząd podatkowy, sporządzić według gmin katastralnych wykaz według formularza IV lub też nadeszły od naczelnika gminy uzupełnić przez wciągnięcie poszczególnych prośb.

Do dalszego postępowania, rozstrzygnięcia i zaczepienia rozstrzygnięcia, winny znaleźć zastosowanie przepisy § 26.

b) Las.

Uszkodzenia przez wojnę.

§ 28.

Odpisań podatków według § 2. rozporządzenia cesarskiego z dnia 30. sierpnia 1915, Dz. u. p. Nr. 254, przynajmniej się, gdy uszkodzenia lasu powstały przez zniszczenie strzelaniem, ogniem, zakładanie rowów strzeleckich, roboty w celu obwarowania itp.; na równi z temi uszkodzeniami należy uważać kradzież, rabunek i nieodpłatne przywłaszczenie sobie drzewostanu.

Zastosowanie przepisów o postępowaniu.

§ 29.

Postanowienia §§ 30. do 32. mają zastosowanie przy uszkodzeniach przez wojnę (§ 28.) i szkodach żywiołowych według § 8. ustawy z dnia 12. lipca 1896, Dz. u. p. Nr. 118.

Wdrożenie postępowania.

§ 30.

Przy obliczaniu szkód należy w analogicznem zastosowaniu § 10., ustęp ostatni, ustawy z dnia 12. lipca 1896, Dz. u. p. Nr. 118, wziąć w rachubę kwotę pieniężną, którą poszkodowany otrzymał za uszkodzony las. Dlatego należy oczekiwać ze zbadaniem szkód w celu odpisania podatku gruntowego, aż będzie stwierdzone, czy i jakie odszkodowania przypadną poszczególnym poszkodowanym według ustawy o powinnościach wojennych (§ 19. ustawy z dnia 26. grudnia 1912, Dz. u. p. Nr. 236). W celu jednolitego i równoczesnego przeprowadzenia zbadanie szkód nastąpi wogóle dopiero po przywróceniu normalnych stosunków.

Zasady postępowania.

§ 31.

Władze podatkowe I. instancyi ogłoszą osobny termin, jaki ma w swoim czasie (§ 30.) ustanowić krajowa władza skarbowa dla wnoszenia prośb o odpisanie przez tych posiadaczy gruntowych, którzy za uszkodzone parcele leśne nie otrzymali żadnego odszkodowania, lub tylko odszkodowanie, nie dosięgające dochodu katastralnego, opodatowanego stosownie do wieku zniszczonego drzewostanu.

Władza podatkowa bada nasamprzód złożone przez strony zeznania oraz przedłożone jej zawiadomienia urzędowe i środki pomocnicze i w tych wypadkach, w których uważa, że zachodzą warunki dla odpisania, zarządza zbadanie szkody; przystępuje ona zaraz do odrzucenia tych prośb, przy których już na podstawie tymczasowego zbadania można stwierdzić brak warunków ze znanych tej władzy lub dających się uzyskać dat. Przeciw takiemu odrzuceniu można wnieść w ciągu 30 dni rekurs do władzy podatkowej I. instancyi lub do urzędu podatkowego, który to rekurs rozstrzyga ostatecznie krajowa władza skarbowa.

Ustalenia szkody dokonuje organ technicznie-leśny, któremu to zadanie poruczy krajowa władza skarbowa, przy ewentualnem przybraniu mężów zaufania lub osób poinformowanych. Na podstawie zbadania rozstrzygnie o odpisaniu władza podatkowa I. instancyi, o rekursie zaś rozstrzygnie ostatecznie krajowa władza skarbowa.

Do stwierdzenia szkody i odpisania podatków mają analogiczne zastosowanie postanowienia ustawy z dnia 12. lipca 1896, Dz. u. p. Nr. 118, przyczem uszkodzenia z powodu wojny należy uważać na równi z pożarem lasu. Roszczenie o odpisanie podatku jest już jednak wtedy uzasadnione, gdy przynajmniej czwarta część drzewostanu parceli, a przy parcelach ponad 4 hektary przynajmniej drzewostan na 1 hektarze jest zniszczony.

Odroczenie zapłaty podatków.

§ 32.

W gminach grupy A winien naczelnik gminy na wezwanie władzy podatkowej I. instancyi wykazać w ciągu ośmiotygodniowego terminu od dnia ogłoszenia (§ 3.) według gmin katastralnych, przez wypełnienie formularza VI w rubrykach 1—6 parcele lasowe, dotknięte uszkodzeniami przez wojnę lub szkodami żywiołami (§§ 28. i 29.).

Władza podatkowa I. instancyi zezwala ostatecznie po tymczasowem zbadaniu na odpowiadające uszkodzonej powierzchni lasu odroczenie zapłaty zaległości i bieżących podatków aż do rozstrzygnięcia według § 31.

Zawiadomienie skutecznia urząd podatkowy zapomocą formularza VII do rąk naczelnika gminy, który ma ogłosić nadejście rozstrzygnięcia w sposób na miejscu używany i wyłożyć wykaz przez dni 30 do wglądu na ogólnie dostępnem miejscu. Nie wciągnięci posiadacze leśni mogą wnieść osobne prośby, o których władza podatkowa I. instancyi rozstrzyga ostatecznie po ewentualnem wysłuchaniu naczelnika gminy lub mężów zaufania.

W gminach grupy B następuje w ten sam sposób zezwolenie na poszczególne prośby.

C. Ogólny podatek zarobkowy.

Zastosowanie uproszczonego postępowania przy odpisaniach podatkowych z powodu zastanowienia ruchu.

§ 33.

Uregulowane w §§ 34. do 36. postępowanie ma zastosowanie przy skreśleniu podatku zarobkowego dla zastanowionych trwale i zupełnie przed-

siębiorstw (§ 67. ustawy o podatkach osobistych) i przy odpisaniach podatku zarobkowego dla zastanowionych czasowo przedsiębiorstw (§ 1. rozporządzenia cesarskiego z dnia 19. października 1914, Dz. u. p. Nr. 293).

Postępowanie.

§ 34.

W gminach grupy A założy władza podatkowa I. instancyi w czasie, który ustanowi krajowa władza skarbowa, ułożone według gmin wykazy wszystkich podatników, opłacających podatek zarobkowy. Wykazy te winny zawierać imię i nazwisko, przedsiębiorstwo i miejsce przedsiębiorstwa oraz dwie rubryki: pierwszą: „Trwale i zupełnie zastanowione przedsiębiorstwo (§ 67. ustawy o podatkach osobistych); od kiedy?“, drugą: „Czasowo zastanowione przedsiębiorstwo (§ 1. rozporządzenia cesarskiego z dnia 19. października 1914, Dz. u. p. Nr. 293); od kiedy, w wypadku ponownego otwarcia do kiedy?“. Władza podatkowa zbada potrzebne do wypełnienia tych rubryk daty przez naczelnika gminy lub też w inny stosowny sposób.

Po ukończeniu tych dochodzeń rozstrzyga władza podatkowa I. instancyi o skreśleniu i odpisaniu podatku zarobkowego. Wynik rozstrzygnięcia należy wpisać według gmin do wykazów; w tych wykazach winny być uwidocznione osoby, którym przyznano odpisanie podatku i czas trwania, na który je udzielono. Wykazy te należy przesyłać naczelnikowi gminy, ten zaś wyłożyć je przez dni 30 do wglądu podatników, opłacających podatek zarobkowy. Wyłożenie należy ogłosić w sposób na miejscu używany.

Kontrybuceni, którym nie przyznano odpisania podatku lub nie za cały czas zastanowienia przedsiębiorstwa, mogą w ciągu 30 dni po upływie terminu wyłożenia wnieść odwołania do władzy podatkowej I. instancyi albo do urzędu podatkowego, albo też złożyć do protokołu. Urzędy podatkowe winny wpływające odwołania przysyłać natychmiast do władzy podatkowej I. instancyi. Ta ostatnia po przeprowadzeniu potrzebnych dochodzeń przesyła odwołania krajowej władzy skarbowej. O odwołaniach rozstrzyga ostatecznie krajowa władza skarbowa, przy skreśleniach podatku zarobkowego według § 67. ustawy o podatkach osobistych zaś przy odpisaniach podatku zarobkowego według § 1. rozporządzenia cesarskiego z dnia 19. października 1914, Dz. u. p. Nr. 293, specjalna komisja, ustanowiona w siedzibie krajowej komisji dla podatku zarobkowego.

§ 35.

W gminach grupy B dokonuje się skreśleń i odpisani według § 33. tylko na prośby kontry-

Formularz
VI.

Formularz
VII.

buentów. Te prośby mogą wnosić jednakże w ciągu ośmiu tygodni od dnia ogłoszenia (§ 3.) za cały czas od nastania wypadków wojennych w kraju (§ 4., ustęp 2.) nie tylko poszczególni kontrybucenci, lecz w szczególności także naczelnik gminy za kontrybucentów swych gmin, stowarzyszenia przemysłowe itd.

O zgłoszeniach skreśleń i prośbach o odpisanie rozstrzyga po przeprowadzeniu potrzebnych ewentualnie dochodzeń władza podatkowa I. instancyi we własnym zakresie działania. O rozstrzygnięciu należy zawiadomić poszczególne strony. W wypadkach zbiorowych próśb wystarczy doręczenie zbiorowego zawiadomienia do rąk wnoszącego.

Przeciw rozstrzygnięciu można w ciągu 30 dni po doręczeniu wnieść u władzy podatkowej I. instancyi lub u urzędu podatkowego odwołanie do krajowej władzy skarbowej. O odwołaniach rozstrzyga ostatecznie przy skreśleniach podatku zarobkowego według § 67. ustawy o podatku osobistym krajowa władza skarbowa, przy odpisaniach podatku zarobkowego według rozporządzenia cesarskiego z dnia 19. października 1914, Dz. u. p. Nr. 293, specjalna komisya, ustanowiona w siedzibie krajowej komisji podatku zarobkowego.

§ 36.

Skreślenia podatku zarobkowego winny w wypadkach §§ 34. i 35., ustęp 1., nastąpić od najbliższego kwartału, następującego po zastanowieniu przedsiębiorstwa; aż do początku tego kwartału ma odpisanie podatku nastąpić na podstawie rozporządzenia cesarskiego z dnia 19. października 1914, Dz. u. p. Nr. 293.

§ 37.

Nieskontygentowany podatek zarobkowy od wszystkich przedsiębiorstw, od których wymiar jeszcze nie nastąpił, a które zostały znów w międzyczasie zastanowione i dla których podatek zarobkowy na mocy § 67. ustawy o podatkach osobistych musiałby być skreślony, lub na mocy rozporządzenia cesarskiego z dnia 19. października 1914, Dz. u. p. Nr. 293, całkowicie odpisany, należy przypisać z góry tylko stosownie do czasu trwania rzeczywistego ruchu.

Opusty podatku zarobkowego.

§ 38.

W gminach grupy A i grupy B mogą wnosić prośby o opust podatku zarobkowego z powodu przerw w ruchu przedsiębiorstwa według rozporządzenia cesarskiego z dnia 19. października 1914,

Dz. u. p. Nr. 293, nie tylko poszczególni kontrybucenci, lecz także grupy kontrybucentów, w szczególności także naczelnik gminy dla kontrybucentów swej gminy, stowarzyszenia przemysłowe itd.

O takich prośbach, podobnie, jak o prośbach o opusty podatkowe według § 73., ustęp 2., ustawy o podatkach osobistych rozstrzyga władza podatkowa I. instancyi we własnym zakresie działania. O odwołaniach rozstrzyga ostatecznie w pierwszym wypadku specjalna komisya, ustanowiona w siedzibie krajowej komisji podatku zarobkowego, w ostatnim wypadku krajowa władza skarbowa.

D. Podatek zarobkowy od przedsiębiorstw, obowiązanych do publicznego składania rachunków.

Doniesienia o zastanowieniu przedsiębiorstw.

§ 39.

W przeciągu ośmiotygodniowego terminu od dnia ogłoszenia (§ 3.) można przedkładać przepisane w § 118. doniesienia o zastanowieniu przedsiębiorstw, dokonane w ciągu oznaczonego w § 4., ustęp 2., czasu, z tym skutkiem, że obowiązek płacenia podatku gaśnie z końcem kwartału podatkowego, w którym zastanowienie nastąpiło.

Uwzględnienie odpisania przy przypisaniu.

§ 40.

Gdy roszczenie przedsiębiorcy o odpisanie podatku w myśl § 118., ustęp 1. lub 2., ustawy o podatkach osobistych ustalono już przed wymiarem podatku, to przypisanie i odpisanie winno się przeprowadzić łącznie. Należy podać do wiadomości kontrybucenta, jaka kwota podatkowa pozostaje po uwzględnieniu odpisania, zawiadamiając go o podstawie obliczenia. W nakazie zapłaty udzieli się prawa rekursu przeciw odpisaniu podatku z uwagą, że rekurs ten można połączyć z rekuresem przeciw dokonaniu wymiarowi.

Odroczenie zapłaty podatku.

§ 41.

Jeśli przedsiębiorstwo doznało skutkiem wydarzeń wojennych istotnej szkody, która przynosi wielki uszczerbek dla jego wypłacalności, to na prośbę strony zezwoli się na wyrównanie bieżącego podatku w ratach lub też na jego całkowite

odpisanie. Krajowa władza skarbowa może zezwolić na odroczenie zapłaty przy kwotach podatkowych do 10.000 K i to najdłużej na trzy lata. Dalej idące zezwolenia zastrzega się Ministerstwu skarbu.

E. Podatek rentowy.

Opusty.

§ 42.

Upoważnia się władze podatkowe I. instancyi do udzielania i przeprowadzania w analogicznym zastosowaniu postanowień § 44. tego rozporządzenia z urzędu lub na prośbę kontrybuentów (§ 43.) stosownych opustów przepisane go podatku rentowego, jeśli podlegające podatkowi rentowemu na podstawie zeznań dochody wskutek wydarzeń wojennych całkowicie lub częściowo odpadły.

Zażalenia, wniesione w ciągu 30 dni po zawiadomieniu u władzy podatkowej I. instancyi lub w urzędzie podatkowym, należy traktować merytorycznie. Rozstrzyga o nich ostatecznie krajowa władza skarbowa.

Odpisanie podatku rentowego z powodu wypadków śmierci i z powodu udzielonych opustów.

§ 43.

Do całkowitego lub częściowego odpisania wymierzonego podatku rentowego z powodu śmierci kontrybuenta (§ 146., ustęp 1. i 2., ustawy o podatkach osobistych) oraz z powodu udzielonego opustu (§ 42.) mają odpowiednie zastosowanie postanowienia §§ 46. i 47. o odpisaniach podatku dochodowego. Celem odpisania podatku rentowego w gminach grupy A należy kataster podatku rentowego (przepis wykonawczy III do ustawy o podatkach osobistych, artykuł 24, l. 7) poddać przejrzaniu, do czego przybierze się osoby poinformowane.

Przy wymierzaniu podatku rentowego należy mieć wzgląd na istniejące w czasie wymierzenia prawo do odpisania w myśl § 146., ustęp 1. i 2., ustawy o podatkach osobistych, lub z powodu odpadnięcia (zmniejszenia się) podlegających podatkowi rentowemu dochodów (§ 42.). Postanowienie § 48. o podatku dochodowym mają odpowiednie zastosowanie.

F. Podatek dochodowy i pensyjny.

Darowanie i zniesienie podatku według § 232., ustęp 2., ustawy o podatkach osobistych.

§ 44.

Z uwagi na odrębne stosunki na dotkniętych wojną obszarach, należy w roku 1915 i 1916 przy zastosowaniu § 232., ustęp 2., ustawy o podatkach osobistych zwracać główną uwagę tylko na zmniejszenie dochodu i potrzebę opustu jako warunki darowania (zmniejszenia) podatku, podczas gdy wymóg, że zmniejszenie dochodu musiało nastąpić skutkiem nadzwyczajnych okoliczności, można uważać z reguły bez dalszego badania za istniejący. Z reguły nie trzeba będzie obstawiać przy formalnym dowodzie zmniejszenia dochodu i jego wymiaru ze strony kontrybuenta, zwłaszcza, że o istnieniu obydwu powyższych warunków będzie można wywnioskować z okoliczności notorycznych lub stwierdzonych przy sposobności urzędowych czynności władz.

Pod pojęciem darowania należy rozumieć nie tylko potrzebę w zwykłym znaczeniu, a mianowicie niemożność płacenia, raczej nałożyć ją przyjmując, biorąc słuszny wzgląd na wszystkie wchodzące w rachubę okoliczności, wówczas, jeśliby płacenie przepisanych podatków w pełnym wymiarze miało się przy osobistych stosunkach kontrybuenta dać dotkliwie odczuć w jego gospodarstwie domowym.

O prośbach według § 232., ustęp 2., ustawy o podatkach osobistych, rozstrzyga ostatecznie także poza zakresem jednorazowego, uproszczonego postępowania (§§ 46. i 47.) władza podatkowa I. instancyi a o wniesionych odwołaniach krajowa władza skarbowa.

Zastosowanie uproszczonego postępowania.

§ 45.

Postanowienia §§ 46. do 48. mają zastosowanie do odpisania podatku dochodowego i pensyjnego przez śmierć oraz odpadnięcie albo zmniejszenie się stałych dochodów służbowych poniżej wymiaru, uzasadniającego obowiązek płacenia podatku (§ 229. ustawy o podatkach osobistych) oraz do darowania i zniesienia podatku dochodowego i pensyjnego według § 232., ustęp 2., ustawy o podatkach osobistych.

Postępowanie.

§ 46.

W gminach grupy A wdroży władza podatkowa I. instancyi w czasie, który ustanowi krajowa

władza skarbowa, postępowanie w sprawie odpisania, darowania i zniżenia (§ 45.) przypisanego już podatku dochodowego, z urzędu, bez prośby kontrybuenta.

W tym celu należy przeglądnąć rejestr oszacowania, do czego przybierze się w razie potrzeby rzeczoznawców (osoby poinformowane), których należy wybrać o ile możliwości z listy członków lub zastępców członków komisji szacunkowych i należy ustalić, dla których kontrybuentów jest odpisanie (darowanie, zniżenie) podatku uzasadnione i w jakiej wysokości ma być kwota podatkowa odpisana. Jeśli się okaże przytem konieczność dochodzeń, należy je przeprowadzić. Należy uwzględnić wpływające ewentualnie prośby obowiązanych do podatku. Następnie władza podatkowa I. instancyi wyda decyzję.

Władza podatkowa winna prowadzić tabelaryczne protokoły dochodzeń, do których należy wpisać imiona i nazwiska osób, którym przyznano odpisanie podatku (darowanie, zniżenie); nadto wysokość odpisanych kwot i krótkie uzasadnienia. Należy z tego sporządzić według gmin wykazy, zawierające imiona i nazwiska i odpisane kwoty. Wykazy te należy doręczyć naczelnikowi gminy, zaś ten ostatni wyłoży je przez dni 30 do wglądu obowiązanych do placenia podatku dochodowego w tej gminie. Wyłożenie ogłosi się w sposób na miejscu używany. Kontrybuenti, którym przyznano odpisanie podatku (darowanie, zniżenie) mogą wnieść w ciągu 30 dni od dnia, następującego po upływie terminu wyłożenia, odwołanie do władzy podatkowej I. instancyi lub do urzędu podatkowego, albo złożyć je do protokołu; o odwołaniu rozstrzyga ostatecznie krajowa władza skarbowa.

Kontrybuenti, których niema w wykazie, mają prawo wniesienia w ciągu tego samego terminu zarzutów do władzy podatkowej I. instancyi lub do urzędu podatkowego. O tych zarzutach rozstrzyganie się w postępowaniu, przepisaniem w ustępach 2. i 3., przyczem zawiadomienie stosownie do ilości osób, wnoszących zarzuty, może nastąpić do rąk naczelnika gminy, lub też indywidualnie.

Co do podania powodów rozstrzygnięcia i wglądu do aktów, będą odpowiednie zastosowane postanowienia artykułu 61, l. 3 i 4, przepisu wykonawczego IV do ustawy o podatkach osobistych.

§ 47.

W gminach grupy B odpisanie (darowania, zniżenia) przeprowadza się tylko na doniesienia i prośby kontrybuentów; jednak mogą je wnieść

także grupy kontrybuentów, w szczególności także naczelnik gminy za kontrybuentów swej gminy.

Doniesienia i prośby należy wnieść w ciągu ośmiu tygodni po ogłoszeniu (§ 3.) u władzy podatkowej I. instancyi lub w urzędzie podatkowym. Ten ostatni prześle je bezzwłocznie do właściwej władzy podatkowej I. instancyi.

Do odpisania podatku z powodu odpadnięcia lub zmniejszenia się stałych dochodów służbowych wystarczy doniesienie pracodawcy.

O doniesieniach i prośbach rozstrzyga po ewentualnem przeprowadzeniu dochodzeń władza podatkowa I. instancyi (§ 46., ustęp 2.). O rozstrzygnięciu należy zawiadomić każdą poszczególną stronę; w wypadkach podań zbiorowych wystarczy doręczenie zbiorowego zawiadomienia osobie, która wniosła doniesienie lub podanie.

Przeciw rozstrzygnięciu jest dopuszczalne odwołanie do krajowej władzy skarbowej, które należy wnieść w ciągu 30 dni po doręczeniu do władzy podatkowej I. instancyi lub do urzędu podatkowego; krajowa władza skarbowa rozstrzyga ostatecznie.

Uwzględnienie roszczeń o odpisanie, darowanie lub zniżenie przy przypisaniu.

§ 48.

Do ustalonych już w chwili wymiaru podatku dochodowego lub przy sposobności tego wymiaru za zezwoleniem przewodniczącego komisji szacunkowej roszczeń kontrybuenta o odpisanie (darowanie, zniżenie) podatku, który ma być wymierzony, winien organ wymiarowy uwzględnić przy wymiarze w ten sposób, że przypisanie następuje w odpowiednio zmniejszonej kwocie lub też odpada zupełnie (§ 2. rozporządzenia cesarskiego z dnia 30. sierpnia 1915, Dz. u. p. Nr. 254). W wypadkach częściowego odpisania lub zniżenia podatku dochodowego należy w nakazie płatniczym wykazać także to odpisanie lub zniżenie oraz pozostającą do zapłacenia resztę podatku; w egzemplarzu karty K (art. 60, l. 4, przepisu wykonawczego IV), który ma być wyłożony dla wglądu kontrybuentów, należy w rubryce 10 wykazać tylko resztę kwoty podatkowej, jednakże uwzględnić zmniejszenie podatku w kolumnie 18., przeznaczony na uwagi.

Zaniechanie odpisania (zniżenia) lub jego wysokość można w tych wypadkach zacząć w drodze odwołania przeciw wymiarowi. W razie,

jeśli przewodniczący komisji, właściwej do załatwiania odwołań, nie podnosi przeciw temu żadnych zarzutów, ma o tem rozstrzygać ta komisya. Jeśli przewodniczący nie zgadza się na uchwałę komisji, to rozstrzygnię o tem osobno krajowa władza skarbowa.

III. Część.

Postępowanie przy wymierzaniu.

Przepisy ogólne.

Współdziałanie przy wymiarze.

§ 49.

W wypadkach, w których okaze się potrzebne ponowne podjęcie wymiaru podatków bezpośrednich, ponieważ środki pomocnicze władz podatkowych i urzędów, służące do wymierzania i ściągania, zostały wskutek wypadków wojennych zniszczone lub też zaginęły i nie można ich napowrót odzyskać, można w celu uproszczenia postępowania wezwać kontrybuentów i inne osoby, by uczyniły ponownie zadość ciążącemu na nich zobowiązaniu do współdziałania w wymierzaniu. Obowiązuje to także w tych wypadkach, w których z podobnych powodów okazuje się potrzeba uzupełnienia wdrożonego już postępowania wymiarowego.

Podatek od budynków.

Podatek domowo-klasowy.

§ 50.

Dochodzenie z powodu klasyfikacji budynku mieszkalnego (§ 15. instrukcji dla klasyfikacji budynków mieszkalnych, dekret kancelaryi nadwornej z dnia 29. lutego 1820, l. 351) może przedsięwziąć funkcyonaryusz władzy podatkowej I. instancyi, urzędu podatkowego, straży skarbowej lub też naczelnik gminy, za przybraniem męża zaufania.

Podatek domowo-czynszowy i 5procentowy podatek.

§ 51.

Przy postępowaniu, przewidzianem w §§ 35. do 41. instrukcji dla badania dochodów czynszowych z domów, ich kontroli i zestawienia (dekret kancelaryi nadwornej z dnia 26. czerwca 1820, l. 918), nie potrzeba

1. przeprowadzać dochodzenia na miejscu, jeśli położenie i stan odnośnego budynku i stosunki czynszowe w tej miejscowości są i bez tego znane, a zatem wartość czynszową budynku (mieszkania) można ustalić także bez przedsięwzięcia oględzin na miejscu.

2. Jeśli właściciel domu nie jawi się na rozprawie, to można tę ostatnią przeprowadzić i w jego nieobecności. Jeśli dochodzenie nie odbywa się na miejscu i jeśli właścicielowi domu oznajmiono już wątpliwości w ciągu postępowania wymiarowego i rekursowego, to ponowne wezwanie może odpaść. Wezwanie właściciela domu można wogóle zastąpić przez wezwanie naczelnika gminy.

3. Wystarczy przybranie tylko jednej, obznajomionej ze stosunkami miejscowymi osoby.

§ 52.

O ile wymiar ma się odbywać corocznie, należy za rok 1915 wziąć za podstawę pobierane w roku czynszowym 1914, niższe czynsze zamiast umówionych, o ile nie nastąpiło osobne odpisanie z tytułu nieściągalności czynszu najmu za rok podatkowy 1914. Odnosi się to odpowiednio do wymiaru za rok 1916.

Przy dwuletnich wymiarach należy umówiony za lata 1915/16 czynsz najmu wziąć za podstawę za 1913, a pod warunkiem ustępu 1. za 1914, zamiast umówionego, pobierany, niższy czynsz.

Podatki osobiste.

Komisye.

§ 53.

W razie, jeśli komisya podatku zarobkowego lub komisya szacunkowa podatku dochodowego nie może z powodu przeszkody, zaszłej skutkiem wydarzeń wojennych lub też z innych powodów spełnić swych zadań, może krajowa władza skarbowa zarządzić przeniesienie uprawnień komisji podatku zarobkowego na jej przewodniczącego, zaś uprawnień komisji szacunkowej podatku dochodowego na władzę podatkową I. instancyi.

Wezwanie do złożenia zeznania.

§ 54.

Jeśli kontrybent podatku zarobkowego z III. i IV. klasy nie wniesie obowiązkowej deklaracji,

a kontrybuent podatku rentowego lub dochodowego obowiązkowego zeznania w ciągu ustanowionego publicznem ogłoszeniem stosownie do § 39. ustawy o podatkach osobistych (art. 18. przepisu wykonawczego I), § 138. ust. o pod. osob. (art. 18., l. 2, przepisu wykonawczego III) i § 202., ustęp 2., ustawy o podatkach osobistych (art. 29., l. 1, i art. 43., l. 1, przepisu wykonawczego IV), to można przy wymierzeniu podatku zarobkowego postąpić w myśl § 42., ustęp 1., a podatku rentowego według § 142., ustęp 1., zaś podatku dochodowego według § 205., ust. 1., także bez poprzedniego indywidualnego wezwania do wniesienia deklaracji lub zeznania. We wszystkich tych przypadkach są kontrybucenci uprawnieni jednakowoż do dodatkowego wniesienia w postępowaniu odwoławczem dat zeznań ze skutkiem prawnym wniesionej na czas deklaracji (zeznania).

IV. Część.

Ściąganie podatków i egzekucya.

Wstrzymanie egzekucyi.

§ 55.

Upoważnia się krajową władzę skarbową do ogólnego wstrzymania egzekucyi podatkowych w miejscowościach, które zostały bezpośrednio dotknięte przez wypadki wojenne, na czas trwania tego stanu. Nie przeszkadza to jednak, by władza podatkowa I. instancyi podejmowała środki egzekucyjne przeciw poszczególnym kontrybucantom, którzy mogą płacić a zalegają z opłatą.

Nadto — pomijając podane w §§ 8., 32. i 41. osobne postanowienia o odraczaniu zapłaty — należy we wszystkich wypadkach wdrożenia postępowania w celu odpisania podatków w myśl postanowień tego rozporządzenia, wyłączyć przypuszczalną kwotę odpisania od egzekucyi.

Należności egzekucyjne.

§ 56.

Upoważnia się krajową władzę skarbową do darowania należności egzekucyjnych, jeśli jest wskazane wyjątkowe wzięcie na wzgląd egzekwowanego.

W Galicyi i Bukowinie zniża się należności upominawcze przy zaległościach ponad 100 K bez pomnażania według wysokości zaległej kwoty do

obowiązującego w innych krajach wymiaru, tak, że za pierwsze 7 dni począwszy od chwili upomnienia ściąga się po 10 h, za dalsze 7 dni po 20 h dziennie, razem tedy najwyżej 2 K 10 h.

Odsetki zwłoki.

§ 57.

Upoważnia się krajową władzę skarbową, by w uznaniu faktycznych stosunków przyznała dotkniętym wojną podatnikom zwolnienia od płacenia odsetek zwłoki od podatków bezpośrednich, należności stemplowych i bezpośrednich.

Jeśli w pojedynczych okręgach wstrzymano czasowo w myśl § 55. egzekucye podatkowe, to tego rodzaju odsetek zwłoki nie liczy się za czas trwania wstrzymania egzekucyi. Tem mniej nie liczy się tych odsetek zwłoki za czas, w którym urząd podatkowy z powodu przeszkody, spowodowanej wydarzeniami wojennymi nie urzęduje w swojej siedzibie urzędowej.

W wypadkach odpisania połowy podatku domowo-czynszowego według § 11., ustęp 2., należy opuścić także odsetki zwłoki.

Odpisania zaległości.

§ 58.

Zaległości podatków bezpośrednich, należności stemplowych i bezpośrednich, których ściągnięcie byłoby wprawdzie możliwe, lecz naraziłoby poważnie utrzymanie możliwości wyżywienia i siłą podatkową dłużnika, odpisuje się na prośbę stron.

Jeśli się rozchodzi o zaległości podatków bezpośrednich, dotyczących przedmiotu opodatkowanego, który wskutek wydarzeń wojennych odpadł, to zarządzi się odpisanie już wtedy, jeśli ściągnięcie nie naraziłoby wprawdzie utrzymania możliwości wyżywienia dłużnika, jednakże byłoby ze względu na jego ogólne gospodarze położenie szczególnie dotkliwe.

O takich prośbach rozstrzyga krajowa władza skarbowa po starannem zbadaniu istotnych okoliczności, jeśli kwota odpisania nie przewyższa 1000 K, a przy wyższych kwotach Ministerstwo skarbu.

Engel wlr.

Powiat polityczny

Okręg urzędu podatkowego

Gmina podatkowa

Wykaz

zrządzonych skutkiem wydarzeń wojennych szkód w kulturach rolniczych, albo ubytku dochodów, oraz wypadków szkód żywiołowych, do których należy zastosować uproszczone postępowanie według §§ 4. i 21. rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 30. listopada 1915, Dz. u. p. Nr. 358, odnoszących się do

roku

Gmina miejscowa

1	2	3	4	5	6	7
Liczba bieżąca	Nazwisko poszkodowa- nego	Miejsce zamieszkania	Numer arkusza posiadłości gruntowej	Dokładne podanie przyczyny szkody	Przybliżony wymiar szkody, dotyczący wszystkich poło- zonych w gminie katastralnej grun- tów rolniczych poszkodowanego	Ustalenie szkody w procentach przy- puszczalnego łącznego dochodu naturalnego z poło- zonych w gminie katastralnej grun- tów rolniczych poszkodowanego

8	9	10	11	12
Łączny podatek roczny z gruntów rolniczych, położonych w gminie katastralnej	Imiona i nazwiska przybranych do stwierdzenia szkody mężów zaufania i osób poinformowanych	Dochodzenie na miejscu odbyło się? Tak lub nie	Kwota podatkowa, na której odpisanie zezwolono	U w a g a

Powiat polityczny.....

Okręg urzędu podatkowego.....

Gmina podatkowa

Wykaz

odpisań podatku gruntowego, przyznanych względnie odmówionych,
podanym poniżej posiadaczom gruntów rolnych w myśl rozporządzenia
Ministerstwa skarbu z dnia 30. listopada 1915, Dz. u. p. Nr. 358
(§§ 20. do 24.), za rok

Gmina miejscowa

1	2	3	4	5		6		7		8
Liczba bieżąca	Opłacający podatek gruntowy			Kwota, na której odpisanie zezwolono						Uwaga
	Imię i nazwisko	Miejsce zamieszkania	Nr. domu	Podatek gruntowy		Dodatki		Razem		
				K	h	K	h	K	h	

Powiat polityczny.....

Okręg urzędu podatkowego

Gmina podatkowa

Wykaz

parcel rolniczych i części parcel, narażonych na kilkoletni brak dochodu (§§ 4., 21., 25. do 27. rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 30. listopada 1915, Dz. u. p. Nr. 358).

Gmina miejscowa

1	2	3	4	5	6	7 8	
Liczba bieżąca	Imię i nazwisko poszkodowanego	Miejsce zamieszkania	Uszkodzone parcele Nr.	Przybliżony wymiar powierzchni, do których się uszkodzenie odnosi	Powód, dla którego niema dochodu	Odwoławne ustalenie	
						Na parceli Nr.	Wymiar uszkodzonej powierzchni

9	10	11	12	13	14	15
braku dochodu		Nazwiska mężów zaufania, względnie osób poinformowa- nych, przybra- nych do odwo- łanego usta- lenia	Ostateczne ustalenie (na podstawie zbadania przez organ ewidencyjny)			
Czysty dochód katastralny, przypadający na uszkodzoną po- wierzchnię	Czas braku dochodu, wzglę- dnie uwolnienia od podatku		Numer parceli,	Wymiar uszkodzonej powierzchni	Czysty dochód katastralny, przypadający na uszkodzoną po- wierzchnię	Czas trwania uwolnienia od podatku

Powiat polityczny.....

Okręg urzędu podatkowego

Gmina podatkowa

Wykaz

uwolnień od podatku gruntowego, udzielonych, względnie odmówionych
w myśl rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 30. listopada 1915,
Dz. u. p. Nr. 358 (§§ 25. do 27.) dla kultur rolniczych.

Gmina miejscowa

1	2	3	4	5
Liczba bieżąca	Imię i nazwisko poszkodowanego	Miejsce zamieszkania	Uwolnienie od podatku przyznano	
			dla parceli Nr.	dla powierzchni o wymiarze

6	7	8	9
Czysty dochód katastralny z powierzchni, co do której udzielono uwolnienia od podatku	Ilość lat, na które udzielono uwolnienia	Udzielenie jest	
		odwoławalne	nieodwoławalne

Formularz VI.Powiat politycznyOkręg urzędu podatkowegoGmina podatkowa

Wykaz

uszkodzonych parcel leśnych, względnie części parcel w celu ustalenia
roszczenia o odroczenie zapłaty podatku według § 32. rozporządzenia
Ministerstwa skarbu z dnia 30. listopada 1915, Dz. u. p. Nr. 358.

1	2	3	4	5
Liczba bieżąca	Imię i nazwisko podatnika	Miejsce zamieszkania	Numer uszkodzonej parceli leśnej	Przybliżony wymiar uszkodzonej powierzchni

6	7	8
Przyczyna szkody	Miejsce na obliczenia i wykazy urzędu podatkowego	Miejsce na rozstrzygnięcie władzy podatkowej

Powiat polityczny.....

Okręg urzędu podatkowego

Gmina podatkowa

Wykaz

odroczeń zapłaty podatków, przyznanych posiadaczom lasów według § 32. rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 30. listopada 1915,
Dz. u. p. Nr. 358.

1	2	3	4	5		6
Liczba bieżąca	Imię i nazwisko	Miejsce zamieszkania	Numery parcel, do któ- rych się odnosi odro- czony podatek	Odroczona co do zapłaty zaległość po- datku		Czysty dochód katastralny z tych parcel lub tej części parceli, dla której bieżący podatek odroczone
				K	h	